

man en Stigning af 1: 80 og Skinner paa 35 Pds. Af de to Baner kan man da ikke forlange den samme Ydelse, men har man først faaet den, og især naar man har faaet den som Statsbane, saa forlanger man samme Ydelse og finder, at det er stammelig, naar ikke den ene Bane kan præstere det samme som den anden. Altsaa, man kan gaa til en let Bane, hvis man kommer til en jydsk Midtbane, men man kan ikke gaa saa langt ned, som man nu er gaaet ved Anlægget af en Hobro—Vøgtør Bane; det beder jeg ogsaa taget i Betragtning. Jeg kunde dernæst ønske at sige et Par Ord om et andet Spørgsmaal af finantziel Betydning, nemlig Tilfuds-spørgsmaalet, som flere ærede Medlemmer have været inde paa, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Bde har trakteret mere finantzielt. Jeg vedkjender mig den Ansæelse, at der kan være Tale om at anlægge en Statsbane uden Tilfud, og det er ligegyldigt, om disse Baner anlægges i den ene Landsdel eller i den anden. Forsaavidt en Statsbane har Udfigt til at forrente sig, kan man forsvare at anlægge den uden Tilfud, bl. A. fordi der er andre Mønstre, som ville tage den i Entreprise, om det forlanges. Altsaa, under saadanne Forhold eller under Forhold, der nærmere sig dertil, kan man anlægge Statsbaner uden Tilfud. Ellers anse vi det derimod for forsvaret at forlange Tilfud selv til Statsbaner, og jeg mener, at det er rigtigt at fortsætte Anlægget af lokale og provindsfelle Baner ved Staten med Tilfud. Hvorledes dette Tilfud skal beregnes, hvad det ærede Medlem var inde paa, er Noget, som vi senere kunne søge at enes om. Forøvrigt tror jeg, at det er rettest at blive staaende ved, hvad man har anvendt hidtil. Det kan gjerne være, at det ikke er rationelt. Det ærede Medlem antede jo over denne Beregning med 20 Kr. pr. Individ, men det er noget Tilfældigt, og det ærede Medlem vil erkjende, at i saa Henseende har man søgt at sætte vedkommende Egn i en lignende Stilling som de Gane, hvorfra der tidligere er forlangt Tilfud, men iøvrigt kunne vi jo senere komme til at tale om Principerne. Der kan være Noget i, at det nu fulgte Principet mangelfuldt, men jeg tror, at det er rigtigt at holde paa den Tilfudsform, vi have haft for de sidste Baner, indtil man kan enes om noget Andet. Naar ærede Medlemmer have anset over, at af de to Jernbaneforslag, her foreligge for Thinget, forlanger det ene ikke Tilfud, medens derimod det andet fordrer det, saa giver jeg dem for saa vidt Ret. Jeg tror vel, at da Forslaget om Slagelse—Næstved Banen blev

fremsat af Regjeringen, kunde det være forsvaret, at der ikke forredes noget Tilfud, men da den i Landsthinget fik et mere lokalt Brøg ved Sidebanen, tror jeg, at man burde have sat et Tilfud for den, og jeg har udtalt mig derfor. Jeg er ogsaa parat til at modtage et saadant Tilfud og finder det i sin Orden, at man giver det. Jeg har ogsaa udtalt paa et andet Sted, at jeg ønsker, at man her i Thinget vil sætte et Tilfud for denne Bane. Om det Standpunkt vil det ærede Thing kunne forliges med mig, men jeg tror ikke, at vi ville kunne enes om at tage Tilfudet ud af det Forslag, her er Tale om. Hvis De kunne forliges om, at begge Baner fordrer Tilfud, saa skulle De faae min Tilslutning. I hvilket Omfang Tilfudet skal gives, er et andet Spørgsmaal, men jeg tror, at det er sundt og rigtigt at behandle begge Baner saaledes nu. Fra først af var Slagelse—Næstved Banen betragtet af mig som et Stykke af en vestsjællandsk Stambane, eventuelt med Forbindelse mellem Kallundborg og Næstved, og derigjennem blev der ogsaa Forbindelse med Sjælland og Lolland—Falster. Den kunde da vel betragtes som Statsbane, men efterat Banen er forlænget, og efterat man har hængt en Sidebane paa, bør den betale et Tilfud, den kan og bør bære et saadant, og man bør ogsaa lade Hobro—Vøgtør Banen beholde sit Tilfud og lade dem begge gaa paa den Maade. — Jeg kan maasse forbeholde mig at komme ind paa yderligere Enkeltheder, naar vi komme til at behandle Vædringsforslag, og der foreligger jo ogsaa et andet Lovforslag, som kommer til Behandling i Morgen, og da kunne vi jo indhente, hvad der forømmes i Dag; da Tiden er fremrykket, vil jeg nødig forlænge Diskussionen i Dag for meget. Dog vil jeg tillade mig at sige til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein), der var inde paa et Par tekniske Spørgsmaal, navnlig om Stigningerne paa Jernbanerne og om Sneffærne, at det er meget vigtige Spørgsmaal i økonomisk Henseende, teknisk skal jeg nødig udtale mig bindende. Det kan gjerne være, at man ved at forhøje Banelegemet, hvilket vil være meget alvorligt, ikke mindst i Henseende til Beføstningen, noget vil kunne undgaa Indstæringer; man skulde jo da forhøje hele Niveauet, og selvfølgelig kan man dog ikke ganske undgaa Indstæringer; jeg tror, at det vilde være til Gene i Terrænet at søge at sikkre sig ad den Vej. Hvad de stærke Stigninger angaar, som det ærede Medlem ønsker, vil jeg foreløbig yttre mig derimod. Jeg vil sige, at det er Noget af det Betænkelige ved vor Jernbanedrift, at, efter at vi